

ระเบียบคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
ว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. 2550

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 (1) แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522 คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจึงวางระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2550”

บรรดาระเบียหรือข้อบังคับใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ชาวต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมชาวต่างประเทศตามข้อ 12 ข้อ 15 และข้อ 16 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522

“องค์การสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี เพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522

ข้อ 4 กรณีมารดาของเด็กแจ้งว่า ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับบิดาของเด็ก และมารดาของเด็กเพียงฝ่ายเดียวประสงค์จะมอบเด็กให้กับผู้ขอรับเด็กไปเป็นบุตรบุญธรรม ให้ดำเนินการดังนี้

4.1 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการบันทึกปากคำมารดาของเด็กให้ครบถ้วนใน 4 ประเด็น ดังต่อไปนี้

- 1) บิดามารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรส
- 2) บิดาไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร
- 3) ไม่มีคำพิพากษาว่าผู้ใดเป็นบิดาที่ชอบด้วยกฎหมายของเด็ก
- 4) ไม่สามารถติดตามบิดามารดาให้มาให้ความเห็นชอบได้

4.2 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักฐานแสดงสถานภาพทางทะเบียนจากสำนัก-
บริหารการทะเบียน กรมการปกครอง หรือที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือสำนักงานเขต

ข้อ 5 กรณีมารดาของเด็กเป็นผู้เยาว์ลงนามให้ความยินยอมในการมอบบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม
ให้ถือว่าเป็นการ~~ทำเองเฉพาะตัว~~ตามมาตรา 23 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีบิดามารดา
ของผู้เยาว์ลงนามเป็นพยานรับรู้การมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรม หากไม่มีบิดามารดาของผู้เยาว์ลงนามเป็น
พยาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องสัมภาษณ์มารดาของเด็กถึงสาเหตุที่บิดามารดาไม่ลงนาม และให้นำเสนอ
คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมส่วนกลาง หรือคณะอนุกรรมการ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมประจำจังหวัด พิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 6 กรณีผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีบุตร ในการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมควรได้รับความเห็นชอบจากบุตรของผู้ขอรับเด็กด้วย หากบุตรของผู้ขอรับเด็กอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ควรให้ลงนามให้ความเห็นชอบในการที่บิดามารดาจะรับบุตรบุญธรรมด้วย หากบุตรไม่สามารถลงนามให้ความเห็นชอบได้ ให้ผู้ขอรับเด็กกระทำความเห็นเป็นข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณา และนำเรื่องเสนอผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการ-
รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 7 กรณีชาวต่างประเทศขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เมื่อคณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้
ผู้ขอรับเด็กรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู และได้รับอนุญาตจากอธิบดีแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กพาเด็กมาพบคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาและประเมินการปรับตัวและความพร้อมของทั้งสองฝ่ายก่อนรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู

กรณีที่ได้รับยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูตามกฎหมาย คณะกรรมการอาจมีมติให้ผู้ขอรับเด็ก
พาเด็กมาพบคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาและประเมินการปรับตัวและความพร้อมของทั้งสองฝ่าย แต่ถ้า
ผู้ขอรับเด็กไม่สามารถพาเด็กมาพบคณะกรรมการได้ ให้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 8 กรณีชาวต่างประเทศขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยผ่านหน่วยงานหรือองค์การรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมในประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา จะต้องมียกเอกสารตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ซึ่งออก
โดยหน่วยงานของประเทศนั้น ๆ

สำหรับชาวต่างประเทศซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในประเทศอื่น ซึ่งไม่ใช่ประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา
รวมทั้งชาวต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย จะต้องมียกเอกสารตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ซึ่งออก
โดยหน่วยงานของประเทศที่ผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่และประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 23 เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ลงชื่อ

(นางพนิดา คำภู ฌ อุษยา)

ประธานคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม